

ERASMUS - Szerbia

Június 15.-én reggel 8-kor indultunk el Szerbiába, a határon 2 órát várakoztunk, majd fél kettő magasságában megérkeztünk a szállásunkra az ADA hotelbe. Szobát választottunk, elfoglaltuk őket, majd megebédeltünk.

A nap hátralevő részében kipakoltunk, körbenéztünk a környéken, majd az estét egy activytivel zártuk.

Az első hétfői napunkon tájékoztatást kaptunk mi vár ránk az elkövetkezendő 3 hétben, Kiss Nándor a Profession Vojvodina igazgatója, prezentációt készített nekünk, amelyben ismertette Szerbia történelmét, hogy miről is híres, a gyakorlati helyszínekről nyújtott tájékoztatást, illetve azoknak vezetőivel volt lehetőségünk találkozni. A délután folyamán körbevezetett Adán, lementünk a partra is.

Az első hét a kórházban

Kedd reggel 7-kor, egy asztalnál várt minket a Zentai kórház igazgatója, ápolási igazgatója, illetve a 4 főnővér, akikkel tartottunk egy kisebb bemutatkozást, már ez is egy pozitív élményként maradt meg, az első benyomás jól sikerült. Hárman voltunk mentőápolók, így 3 osztályon forogtunk a 3 hét alatt, én az első hétre a pszichiátria-neuro osztályt választottam mert, már itthon is az egyik legkedveltebb osztályom volt, odaérve mindenki nagyon kedves volt, bemutatkozott, segítőkészek voltak, megmutatták mi hol található, bármilyen kérdéssel fordulhattam hozzájuk, ők mindig rendesek voltak.

Vérnyomásmérés, etetés, rtg/uh/MRI-be járkálás, mikrobiológiára vizeletminták átvitele, laborba vérleadás, infúziós terápia. Itt volt lehetőségem először vért venni, branült szűrni, illetve katétert felhelyezni, nagyon engedékenyek voltak a nővérek, emellett mindenben segítettek a feladatok ellátása közben is, ami egy nagyon pozitív csalódás volt számomra.

Második hét a kórházban

A második héten sebészetre kerültem, azon belül pedig az első napomat ambulancián töltöttem, ahol volt szerencsém megismerni az ottani állandós nővért Brigit, aki a legkedvencebb emberem volt az egész kórházban, Ő szintén mindent megmutatott nekem, szerencsém volt mert ott a hétfői nap elég lightos szokott lenni, de ameddig én ott voltam állandóan jöttek a páciensek, olyan érdekes eseteket láthattam, hogy éreztem a szemem csillogását, az állandó kötözés, varrás, sebkezelésbe én úgy éreztem egy fajta módon

beleszerettem, hogy itt nincs két ugyanolyan eset, mindig van munka és káprázat amit az orvosok is odatesznek. Sosem találkoztam még ennyire emberi orvosokkal, leültek a diákokkal beszélgetni, tudomást vettek rólunk, tanítottak, magyaráztak, betekintést adtak beavatkozásokba, érdeklődtek a jóllétünk felől, valamint a betegekkel is nagyon jól bántak.

Ott a 2. napomon osztályra kerültem, ahol egész nap rohangáltam, gézt hajtogattam, így nem az volt a fénypontom, de megkérdeztem a főnővért hogy lesz e még lehetőségem a héten ambulancián lenni, amire rögtön igen volt a válasz, így a hét hátralevő részét ott tölthettem, amiért nagyon hálás vagyok, mert káprázatos volt, ott tanultam szerintem a legtöbbet a kint töltött idő alatt, varratokat szedhettem ki,

egyedül láthattam el égési sérüléseket, megbíztak bennem és ez is nagyon jól esett. Illetve egyik nap volt lehetőségem műtetre is bemenni, ami szintén nagyon izgalmas volt.

Harmadik hét a kórházban

Az utolsó hetet belgyógyászatban töltöttem, ahol különösebben érdekes dolgokat nem csináltam, mivel elég sok volt a beteg, sok volt a nővér is, így papírokat kellett hordozgatnom más osztályokra át, ott még nem igazán fejlett ilyen téren az egészségügy, de hátha idővel javul, ott is volt lehetőségem ambulanciára menni, az nem volt unalmas, ott is van egy állandós nővér Timi, vele sokat beszélgettem, EKG, vérnyomásmérés, vérvétel volt minden betegnél az eljárás, valamint orvosi vizsgálat. Az osztályon egy-két infúziót kellett felhelyeznem, de ott beszélgetni se akartak igazán, szóval nekem ez volt az az osztály amit utolsó helyre tennék a 3 hét alatt.

A kórház nem egy modern hely, van miben fejlődni, de a kedvességük, a mentalitásuk, a beteggel való bánásmódjuk sokkal többet ér, ebben sokkal előrébbvannak!

A hétvégéről

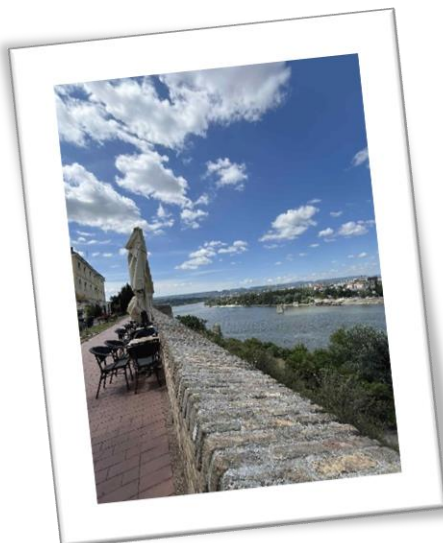
Az első hétvégén Szabadkára mentünk át, ahol megtekintettük a belvárost, városházát, zsinagógát, volt egy minimális szabadidőnk, az ottani idegenvezetővel nem voltunk teljesen megelégedve, de gyorsan eltelt a nap.

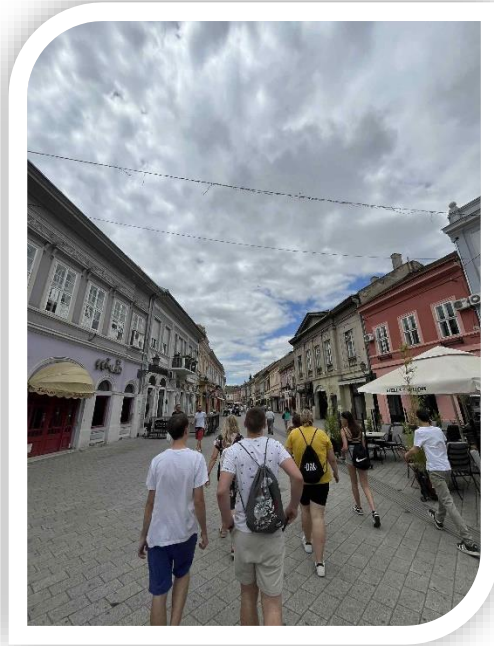

Délután még elmentünk a Palics tóhoz, ahol egy órát töltöttünk el, nekem az volt a kedvenc helyszínem azon a napon.

A második hétvégén Újvidékre utaztunk, ahol elmentünk a várhoz, ami számomra nagyon érdekes volt, én nagyon szeretem a történelmi helyszíneket, az idegenvezetőnk is nagyon aranyos volt és felkészült, megnéztünk egy múzeumot is, ami magával ragadó volt. Később megnéztük a belvárost, majd egy jó kis séta után elmentünk plázázni.

Az ételekről

Nagyon jól főztek a hotelben, volt egy két érdekes menü, de szerintem nagyon finomak voltak az ételek, a személyzet is eleget tett minden kérésünknek.

A szabadidőről

Szerencsére semmihez nem voltunk hozzákötve, így lejártunk a partra fürdeni, napozni, egyik szerdai napon volt lehetőségünk elmenni az ottani wellnessbe, megtaláltuk a Geckho nevezetű helyet, ahol enni és inni is tudtunk.

Hangulatos estét tartottunk, az egyik hétvégén otthon ültünk össze a csapat és otthon iszogattunk, táncoltunk, jól éreztük magunkat.

Összességében én nagyon élveztem az ottlétet, szomorú volt hazajönni, örülök hogy ott tölthettem a gyakorlat nagy részét, sok embert ismerhettem meg és olyan élményeket szereztem amik örökre megmaradnak, hálás vagyok hogy résztvehettem, bármikor visszamennék.

Sokat tanultam, önállóbb lettem, okosabb, kedvesebb, mert ott ezt láttam, ezt tapasztaltam.

